

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sucu Nadi Mohač, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Hrvoja Šimića iz Zagreba, Bleiweisova 27. OIB: 45735250142 i 2. Novabela grupe d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoje 3, OIB: 83565636972, koje zastupa punomoćnica Sandra Dragičević, odvjetnica u Zagrebu, Palmotićeve 60/II, protiv tuženika Zagorskog vodovoda d.o.o., Zabok, Ksavera Šandora Gjalskog 1, OIB: 61979475705, radi smetanja posjeda, nakon dana 16. svibnja 2018. održane i zaključene javne glavne rasprave, u nazočnosti zamjenika punomoćnice tužitelja Ilije Boića, odvjetnika u Zaboku i punomoćnice tuženika Jasmine Ricijaš, diplomirane pravnice, dana 20. lipnja 2018.

r i j e š i o j e

- I. Utvrđuje se da je tuženik Zagorski vodovod d.o.o. Zabok smetao i uznemiravao tužitelje Hrvoja Šimića i Novabela grupu d.o.o. Zagreb u posjedu čkbr. 596/3, k.o. Lovrečan na adresi Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a na način da je samovlasno stupio na čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan, isključio tužitelje s vodoopskrbne mreže te uklonio vodomjer na čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan na adresi Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4 te neutvrđenog ugradio novi vodomjer i na njega spojio susjednu česticu čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan, pa se nalaže tuženiku da prestane sa smetanjem i uznemiravanjem posjeda čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan na adresi Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a te mu se zabranjuje takvo postupanje ubuduće i nalaže mu se da vrati vodomjer i priključi tužitelje na vodoopskrbnu mrežu na čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan na adresi Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4 te da makne novi vodomjer koji je spojio na susjednu česticu čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan, sve u roku od osam dana.
- II. Nalaže se tuženiku Zagorskom vodovodu d.o.o. Zabok da tužiteljima Hrvoju Šimiću i tvrtki Novabela grupa d.o.o. Zagreb nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.475,04 kn, u roku osam dana.

Obrazloženje

Tužitelji su u tužbi naveli da je tvrtka Novabela grupa d.o.o. stekla posjed čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan u srpnju 2010. od tvrtke Aris 2000 d.o.o. Zagreb, a da je tužitelj posjed te nekretnine stekao u svibnju 2012., od kada su oboje tužitelja posjednici navedene nekretnine. Nekretnina se nalazi u Zlatar Bistrici, na adresi Kolodvorska 4a.

U tužbi se navodi da je tužitelj Novabela grupa d.o.o. obavijestio tuženika o promjeni vlasništva i posjeda nad čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan po zaključenju ugovora o kupoprodaji s tvrtkom Aris 2000 d.o.o., ali je tuženik zbog tražbina prema prethodnom vlasniku odbio prenijeti priključak za vodu na novog vlasnika Novabela grupa d.o.o., a istovjetno je bilo i s

naknadnom promjenom na tužitelja Hrvoju Šimića. Vlasnici i posjednici susjednih nekretnina su Preis super d.o.o. Zlatar na čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan i Velimir Piščak na čkbr. 597/11 k.o. Lovrečan.

Nadalje, u tužbi se navodi da od 30. rujna 2015. tužitelji imaju saznanja da je tuženik samovlasno smetao i uznemiravao posjed stupivši na čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan te da je bez dopuštenja vlasnika i posjednika prodro u šaht gdje se nalazi vodomjer za priključak za vodu te da je istoga uklonio i da je iz opskrbe za vodu isključio poslovnu zgradu na čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan. Nakon toga su tužitelji u poštanskom sandučiću našli obavijest tuženika od 29. rujna 2015.

Tužitelji su tužbenim zahtjevom zatražili da se utvrdi da ih je tuženik na opisani način smetao u posjedu nekretnine br. 596/3 k.o. Lovrečan te da mu se zabrani takvo smetanje za ubuduće i da mu se naloži da vrati vodomjer i priključi tužitelje ponovno na vodoopskrbnu mrežu.

Na pripremnom ročištu održanom 22. siječnja 2016. tužitelji su preinačili tužbeni zahtjev jer je u međuvremenu utvrđeno da je tuženik ugradio novo vodomjer za potrebe druge nekretnine i to čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan te je u tužbenom zahtjevu dodan nalog da tužitelj makne novi vodomjer koji je spojio na susjednu nekretninu.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je temeljem odredbi čl. 216. Zakona o vodama isporučitelj vodne usluge ovlašten da iz opravdanih razloga, a sukladno općim i tehničkim uvjetima isporuke vodnih usluga, ograničiti odnosno obustaviti isporuku vodnih usluga korisnicima te da je temeljem odredbe čl. 215. istoga zakona tuženik donio Opće i tehničke uvjete isporuke vodnih usluga. Tuženik nije osporio mirni posjed tužitelja na predmetnoj nekretnini, ali je osporio navod tužbe da bi imao saznanja o promjeni vlasništva i posjeda nekretnine, jer se prema tuženikovo evidenciji vodovodni priključak na čkbr. 596/3 vodi na ime trgovačkog društva Aris 2000 d.o.o. i računi za vodu se unatrag petnaest i više godina ispostavljaju na to trgovačko društvo.

Tuženik je osporio navod tužitelja da je obavijestio tuženika o promjeni prava vlasništva i posjeda na čkbr. 596/3 i da tuženik odbija prenijeti priključak za vodu na novog vlasnika, s time da je naveo da su u slučaju prodaje građevine odnosno nekretnine prodavatelj i kupac dužni provjeriti stanje duga za vodne usluge i izvođenje priključka prema isporučitelju te isporučitelju platiti dug, a u protivnom isporučitelj ima pravo za nepodmireno dugovanje teretiti osim bivšeg i novog vlasnika nekretnine.

Tuženik je naveo da je odredbama čl. 33. Općih uvjeta određeno da je u slučaju promjene vlasnika, najmoprimca ili zakupnika stambenih i poslovnih prostora te ostalih objekata koji su priključeni na sustav javne vodoopskrbe i odvodnje, dotadašnji vlasnik, najmoprimac ili zakupnik dužan prijaviti promjenu, a novi vlasnik, najmoprimac ili zakupnik dužan je zaključiti ugovor s isporučiteljem. Prema evidenciji tuženika, za predmetni priključak nije zaprimljen zahtjev za promjenom korisnika, niti je sklopljen ugovor s tužiteljima.

Pregledom izvadaka iz sudskog registra tuženik je utvrdio da je u trgovačkim društvima Aris 2000 d.o.o. i Novabela grupa d.o.o. tužitelj Hrvoje Šimić osoba ovlaštena za zastupanje, pa da je time tužitelj Hrvoje Šimić znao ili je mogao znati za postojanje predmetnog priključka na komunalnu vodnu građevinu, za obveznika plaćanja vodne usluge po istom i za dugovanje od 12.783,19 kn te da će zbog nastalog dugovanja biti obustavljeno pružanje vodne usluga.

Tuženik je također naveo da tužba tužitelja nije pravovremena. Naime, u tužbi se navodi da tužitelji imaju saznanja o navodnom počinjenom smetanju posjeda od 30. rujna 2015., a da se na drugoj stranici tužbe kao datum sastavljanja iste navodi 28. rujna 2015., a

ista je dostavljena sudu 30. listopada 2015., pa da su time tužitelji već 28. rujna 2015. imali saznanja o predmetnoj isključenju i to temeljem opomene.

Nadalje, tuženik je naveo da je postupio sukladno odredbama čl. 61.-67. Općih uvjeta na način da je evidentiranog korisnika upozorio o neplaćenim dospjelim obvezama, omogućio mu je osporavanje ili podmirivanje istih u određenom roku, obavijestio ga je o mogućnosti obustave pružanja vodne usluge, odredio rok isključenja te ga obavijestio o učinjenim radnjama.

Tuženik je ukazao na odredbu čl. 20. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kojom je određeno da nije samovlasno smetanje posjeda ako je čin oduzimanja dopušten zakonom ili odlukom suda odnosno drugog tijela, donesenom na temelju zakona koji to dopušta. Tuženik je naveo da je postupio sukladno odredbama čl. 61. i 62. Općih i tehničkih uvjeta isporuke vodnih usluga, revizija 4, broj: 2319/2014 od 19. svibnja 2014., odnosno odredbama čl. 216. Zakona o vodama, čime je isključeno samovlasno smetanje posjeda tužitelja od strane tuženika, odnosno predmetno isključene je dopušteno zakonom.

Tuženik je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev.

Nakon što su tužitelji tijekom prethodnog postupka preinačili tužbu na način da su pored postojećeg tužbenog zahtjeva istaknuli novi zahtjev vezano uz ugradnju novog vodomjera za drugu nekretninu, tuženik se protivio takvoj preinaci tužbe.

S obzirom da je tužitelj preinačio tužbu tako da je zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, postavio dodatni zahtjev (za uklanjanje novog vodomjera za potrebe druge nekretnine), a koji zahtjev temelji na istoj činjeničnoj osnovi, sud je na pripremnom ročištu održanom 22. siječnja 2016. rješenjem dopustio takvu preinaku, primjenom odredbe čl. 191. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ispravu s nazivom "podaci o zamjeni vodomjera" na listu br. 3 spisa, u izvod iz katastarskog plana i u z.k. izvatke na listu br. 4-10 spisa, u izvadak iz sudskog registra na listu br. 11-13 spisa, u opće i tehničke uvjete isporuke vodnih usluga, Revizija 4, broj: 2319/2014 na listu br. 20-36 spisa, u izvatke iz sudskog registra na listu br. 37-43 spisa, u podatke o očitavanju brojila, račune i opomene na listu br. 44-58 spisa, u dokumentaciju koja se odnosi na tvrtku Preis-super d.o.o. Zlatar na listu br. 69-84 spisa, saslušao je svjedoke Milana Preisa, Zvezdanu Varga, Velimira Piščaka, Nevena Krajačića, Krunoslava Cigulu i Jerka Sentea, saslušao je tužitelja Hrvoja Šimića, proveo je očevid na predmetnoj nekretnini uz geodetsko vještačenje te je izvršio uvid u skicu očevida geodetskog vještaka tvrtke Geotopo d.o.o. Velika Ves na listu br. 117-120 spisa.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz obrasca tuženika pod nazivom "podaci o zamjeni vodomjera", koji se nalazi na listu br. 3 spisa, utvrđeno je da isti nosi datum 29. rujna 2015., a naslovljen je na tvrtku Aris 2000 d.o.o. Zagreb. Na obrascu je naveden broj vodomjera 1981572 i stanje od 1561 m³, navedeno je da se radi o isključenju i da stranka nije bila prisutna.

Uvidom u z.k. izvadak na listu br. 5-7 spisa utvrđeno je da je kao vlasnik čkbr. 596/3, dvorišta i zgrade – pekare od 373 čhv, upisane u z.k.ul. 2284 k.o. Lovrečan kao vlasnik upisana tvrtka Novabela grupa d.o.o. Zagreb, a pravo vlasništva upisano je 26. srpnja 2010. pod brojem Z-1101/10, temeljem ugovora o kupoprodaji nekretnina od 26. srpnja 2010.

Uvidom u dokumentaciju na listu br. 44-58 spisa utvrđeno je da je tuženik za potrošnju vode zaduživao tvrtku Aris 2000 d.o.o. Zagreb te je ispostavljao račune za vodnu

uslugu i za potrošnju vode navedenom trgovačkom društvu. Prema opomeni od 1. rujna 2015. na listu br. 55 spisa, dug trgovačkog društva Aris 2000 d.o.o. u stečaju je na dan 31. kolovoza 2015. iznosio 12.783,19 kn.

Uvidom u dokumentaciju na listu br. 69-84 spisa utvrđeno je da je 5. svibnja 2015. sklopljen ugovor između tvrtke Preis Super d.o.o. Zlatar i Zagorskog vodovoda d.o.o. Zabok o priključenju na vodoopskrbni sustav Zagorskog vodovoda za čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan, a navedenu nekretninu tvrtka Preis Super d.o.o. kupila je u stečajnom postupku nad tvrtkom Naprijed Jakopce d. d. – u stečaju.

Tužitelj Hrvoje Šimić iskazao je da je direktor tvrtke Novabela grupa d.o.o. Zagreb, a da je također i direktor tvrtke Aris 2000 d.o.o. Naveo je da je tvrtka Novabela grupa d.o.o. upisana kao vlasnik čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan, a da se u posjedu te nekretnine nalaze ta tvrtka i on osobno kao fizička osoba. Posjed izvršavaju na način da u objektima koji se nalaze na toj nekretnini drže neke svoje pokretne, a tužitelj tu nekretninu redovno obilazi i to u pravilu jednom mjesečno, a njegova supruga i češće, odnosno svakih tjedan dana. Tamo se nalazi i poštanski sandučić te redovito dolaze podizati poštu iz tog poštanskog sandučića.

Krajem mjeseca rujna 2015. Velimir Pišćak je telefonom nazvao njegovu suprugu i obavijestio ih je da su djelatnici Zagorskog vodovoda isključili vodu, a s obzirom da je to bilo u poslijepodnevnim satima, on toga dana nije stigao otići u Zlatar Bistricu, pa je to učinio slijedećeg dana i tada je utvrdio da u zgradi više nema vode i da je priključak vode isključen. Istoga dana u poštanskom sandučiću našao je obavijest Zagorskog vodovoda.

Tužitelj je naveo da je negdje u mjesecu svibnju 2010. Zagorskom vodovodu dostavio podnesak i u prilogu istoga ugovor o promjeni vlasništva nad česticom br. 596/3 k.o. Lovrečan, kojim je tvrtka Aris 2000 d.o.o. prodala tu nekretninu tvrtki Novabela grupa d.o.o. Nakon nekog vremena došao je račun za potrošenu vodu i isti je i dalje bio naslovljen na tvrtku Aris 2000. Tada je nazvao službu tuženika i rečeno mu je da ne može napraviti promjenu korisnika odnosno vlasnika ukoliko novi vlasnik ne podmiri dugovanje ranijeg vlasnika ili ne potpiše izjavu kojom se obvezuje da će dug prijašnjeg vlasnika podmiriti. S obzirom da su tvrtke Aris 2000 i Novabela grupa d.o.o. došle u određene financijske probleme te se proizvodnja iz Zlatar Bistrice postupno premještala na drugu lokaciju, tužitelj se više nije posebno bavio pitanjem promjene korisnika vodovodnog priključka. U međuvremenu se tvrtka Preis Super d.o.o. bez tužiteljeve suglasnosti priključila na vodovodnu mrežu. Tužitelj je očekivao da će s tom tvrtkom biti riješeno i pitanje duga, pogotovo što već dulje vrijeme prije toga tvrtke Aris 2000 d.o.o. i Novabela grupa d.o.o. na toj lokaciji nisu trošile vodu zbog prestanka proizvodnje. Nakon isključenja priključka za vodu, za tužiteljevu nekretninu i dalje nema priključka. Tužitelj je napomenuo da je tvrtka Aris 2000 d.o.o. stekla pravo vlasništva predmetne nekretnine 2005. godine od tvrtke Naprijed Jakopce u stečajnom postupku i to temeljem istovrsnog rješenja o dosudi, temeljem kojeg je tvrtka Preis Super dobila novi vodomjer. Tužitelj je naveo da tvrtka Aris 2000 d.o.o. s tuženikom nije sklopila nikakav poseban ugovor o priključenju na vodovodnu mrežu i nije davala izjave da prihvaća bilo kakve uvjete i obveze nametnute od strane Zagorskog vodovoda.

Tužitelj je naveo da je tvrtka Aris 2000 d.o.o. jedno vrijeme koristila vodu preko isporučitelja Zagorskog vodovoda. Jednom je ta tvrtka osporila račune kada je došlo do puknuća vodovodne cijevi i to je tada sporazumno riješeno sa Zagorskim vodovodom, a ostale račune navedena tvrtka nije osporavala.

Na pitanje da li ima dokaz o predaji podneska i ugovora o promjeni vlasništva nekretnine s tvrtke Aris 2000 d.o.o. na tvrtku Novabela grupa d.o.o. tužitelj je izjavio da dokaz o predaji tih pismena nema, jer ih je tuženiku vjerojatno uputio običnom poštom, a na

isti način je postupio i s rješenjem o dosudi iz stečajnog postupka u kojem je tvrtka Aris 2000 d.o.o. kupila navedenu nekretninu.

Svjedok Velimir Piščak iskazao je da je vlasnik susjedne nekretnine i da iz svog dvorišta ima izravan pogled na tužiteljevu nekretninu. Jednom prilikom vidio je radnike tuženika kako su došli pred objekat tužitelja, vidio je da nekoga tamo traže te im je rekao da trenutno tu nikoga nema i da je objekat zatvoren, a da se vlasnik objekta nalazi u Zagrebu. Pitao ih je zbog čega su došli, na što su oni odgovorili da su došli radi skidanja vodomjera, nakon čega je svjedok o tome telefonom obavijestio tužitelja.

Svjedok Milan Preis iskazao je da je vlasnik trgovačkog društva Preis Super d.o.o. Zlatar, a trgovačko društvo je vlasnik čestice broj 596/2 k.o. Lovrečan. Naveo je da se na čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan nalazi šaht s vodovodnim priključkom, kojeg prema njegovom saznanju imaju pravo koristiti njegova tvrtka i tvrtka tužitelja, kao vlasnik susjedne čestice. Svjedok je izjavio da nema saznanja o spornoj zamjeni vodomjera.

Nadalje, svjedok je izjavio da je od trenutka stjecanja prava vlasništva na čkbr. 596/2 njegova firma imala priključak preko tog vodomjera i neprekidno je koristila vodu preko tog priključka, a njegova tvrtka je nekretninu stekla u vlasništvo negdje 2005. godine. Prije nekoliko godina njegova tvrtka je od Zagorskog vodovoda dobila obavijest da će biti isključen dovod vode jer da navodno vlasnik susjedne nekretnine nije plaćao račune za korištenje vode. Nakon što je obaviješten o mogućem isključenju dovoda vode od strane Zagorskog vodovoda, podnio je zahtjev te mu je Zagorski vodovod napravio novi priključak s novim vodomjerom, odnosno nisu se radile niti mijenjale nikakve instalacije, već je samo stavljen novi vodomjer za potrebe njegove tvrtke. Prije toga postojao je zajednički priključak na vodu za njegovu tvrtku i za tvrtku koja je bila vlasnik susjedne parcele.

Svjedok je izjavio da do 2014. na ime njegove tvrtke nisu dolazili računi za potrošenu vodu, već su isti dolazili na ime tužiteljeve tvrtke. Objasnio je da je njegova tvrtka stekla vlasništvo nekretnine 2005. godine, kada je istu kupila od tvrtke Naprijed Jakopce i čestica koju je kupila njegova tvrtka je zapravo bila jedan kompleks zemljišta sa česticom koju je kupila tužiteljeva tvrtka. Na čestici koju je kupila njegova tvrtka prije su se nalazila skladišta tvrtke Naprijed Jakopce, a na čestici koju je kupila tužiteljeva tvrtka nalazila se pekara i poslovni prostor banke.

Svjedokinja Zvezdana Varga nije imala saznanja o odlučnim činjenicama.

Svjedok Neven Krajačić iskazao je da je priključak vode za nekretninu tužitelja postojao na istom mjestu neprekidno od 1974. godine i isti je glasio na tvrtku Naprijed Jakopce. Prije otprilike 15 godina računi za vodu za tu nekretninu ispostavljali su tvrtki Aris 2000 iz Zagreba. Tek nakon što je tvrtke Preis Super podnijela zahtjev za priključak vode, Zagorski vodovod je doznao da taj priključak koristi više osoba, odnosno da je došlo do podjele nekretnine odnosno tog kompleksa zemljišta. Zahtjev za priključak vode za potrebe tvrtke Preis Super d.o.o. dostavljen je Zagorskom vodovodu u svibnju 2015. i tom zahtjevu je podnositelj priložio rješenje o dosudi nekretnine u stečajnom postupku koji se vodio nad tvrtkom Naprijed Jakopce, a iz toga rješenja je proizlazilo da je tvrtka Preis Super d.o.o. stekla nekretninu u svoje vlasništvo. U zahtjevu za priključak vode za potrebe tvrtke Preis Super navedeno je da se sam priključak vode nalazi na čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan, koja je u vlasništvu te tvrtke.

Svjedok je izjavio da je djelatnica odjela tuženika, na čelu kojeg se nalazi svjedok kao rukovoditelj, izdala radni nalog za priključenje vodovoda firmi Preis Super d.o.o., radni nalog je izdan 7. svibnja, a izvršen 8. svibnja 2015. U mjesecu rujnu 2015. izdan je radni nalog za

isključenje priključka, koji još uvijek glasi na tvrtku Aris 2000, a to zbog neplaćenih računa za potrošnju vode. Svjedok je naveo da tuženik nije imao saznanja da je došlo do promjene vlasništva iste, odnosno da tvrtka Aris 2000 više nije vlasnik te nekretnine.

Odgovarajući na pitanja, svjedok je izjavio da je kod tuženika zaposlen 1. srpnja 1997. i da nema saznanja o promjeni korisnika vodovodnog priključka s tvrtke Naprijed Jakopce na tvrtku Aris 2000 d.o.o. Uobičajena praksa kod promjene korisnika vodovodnog priključka je takva da se ovisno o temelju promjene tuženiku trebaju dostaviti npr. ugovor o kupoprodaji, ugovor o darovanju, rješenje o nasljeđivanju, odnosno isprave kojima se dokazuje prijenos prava vlasništva. Procedura koja prethodi isključenju priključka sastoji se od provjere financijske kartice, korisniku se potom pošalje opomena da plati dug i to tzv. opomena pred isključenje, zatim se najkasnije osam dana prije samog isključenja korisniku dostavi obavijest da će biti isključen i potom radnici izađu na teren da po radnom nalogu izvrše isključenje. Ukoliko dođe do promjene vlasnika nekretnine, a prijašnji vlasnik ima dug zbog neplaćenih računa za potrošnju vode, taj dug tereti i novog vlasnika nekretnine. Kada se izdaje nalog za isključenje, posebno se ne provjerava koje je stvarno stanje na terenu po pitanju vlasništva nekretnine.

Svjedok je naveo da prema Općim i tehničkim uvjetima tuženika, promjenu vlasništva nekretnine mogu prijaviti prijašnji i novi vlasnik zajedno ili samo jedan od njih, a u svakom slučaju uz predodjenje isprave temeljem koje je došlo do promjene vlasnika. Kod dijeljenja jedne nekretnine na više drugih nekretnina, ne postoji obveza tuženika da utvrđuje tko je postao vlasnik pojedinog novog dijela nekretnine.

Svjedok je izjavio da smatra da su djelatnici Zagorskog vodovoda u cijelosti postupili u skladu s Općim i tehničkim uvjetima i u odnosu na tvrtku Preis Super i tvrtku Aris 2000. Obustava korištenja vode za tvrtku Aris 2000 izvršena je 29. rujna 2015., temeljem radnog naloga br. 1132 od 16. rujna 2015. O radnom nalogu od 16. rujna 2015. tuženik nije obavijestio tvrtku Aris 2000, a ta je tvrtka običnom poštom dobila obavijest da će isključenje s priključka vode biti obavljeno 10. rujna 2016.

Svjedok Krunoslav Cigula iskazao je da je zaposlen na radnom mjestu voditelja vodoopskrbe, a u okviru poslova svog radnog mjesta bio je upoznat da se u Kolodvorskoj ulici u Zlatar Bistrici nalazio jedan industrijski kompleks tvrtke Naprijed Jakopce, na kojem su se nalazile industrijske hale i razni drugi objekti i postrojenja, za potrebe kojih je postojalo zajedničko vodomjerno okno. Taj priključak je postojao od 1974.

Naveo je nadalje da je 2015. godine odgovorna osoba tvrtke Preis Super podnijela zahtjev za razdvajanje vodovodne instalacije i priključka te je djelatnik tuženika tim povodom izašao na teren i zajedno je s odgovornom osobom te tvrtke utvrdio stanje na terenu u smislu da postoji jedno zajedničko vodomjerno okno i razgranate vodovodne instalacije nakon tog vodomjera te je utvrđeno na koji način bi se moglo izvršiti priključenje te firme prema općim i tehničkim uvjetima. Prema utvrđenom stanju izrađen je troškovnik radova, tvrtka je platila troškove i 8. svibnja 2015. izvršeno je priključenje te tvrtke na način da je u zajedničko vodomjerno okno postavljen novi vodomjer i priključen je na komunalnu vodnu građevinu kojom upravlja Zagorski vodovod. Svjedok je izjavio da kada radnik izlazi na teren izvršiti priključenje ili isključenje, ne dobiva nikakve posebne upute kako postupiti i da li se nekome treba javiti na terenu ili ne, već je njegov posao samo provesti isključenje ili priključenje, osim ako nešto posebno nije naznačeno na radnom nalogu.

Svjedok Jerko Sente iskazao je da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu montera. Sjeća se da su prije nekog vremena došli u Zlatar Bisticu i to zajedno Sretko Lihter, Vlado Petrač i on radi isključenja priključka za vodu. Tamo nikoga nisu zatekli, a sukladno radnom nalogu uzeli su vodomjer i o tome su ostavili obavijest. Pošto je svjedoku predložena

isprava na listu br. 3 spisa, potvrdio da je to upravo ona obavijest koju ostavljaju nakon isključenja.

Očevidom na mjestu spora i geodetskim vještačenjem utvrđeno je da se sporno vodomjerno okno nalazi na čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan.

U ovom predmetu je prije svega bilo sporno je li tužba podnesena unutar prekluzivnog roka određenog čl. 21. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Nar. nov.", br. 91/96, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 – u daljnjem tekstu: ZV), odnosno u roku od 30 dana od dana kad je smetani saznao za čine smetanja i počinitelja.

Naime, tuženik je naveo da je na tužbi kao datum sastavljanja iste naveden datum 28. rujna 2015., iz čega bi proizlazilo da su tužitelji imali saznanje o isključenju s vodoopskrbne mreže već toga dana i da su to saznali iz opomene, a da su tužbu predali sudu 30. listopada 2015., pa da je ista predana sudu nakon proteka roka od 30 dana od dana saznanja za čin smetanja posjeda i za počinitelja. Tužitelji su tvrdili da su mjesec sastavljanja tužbe omaškom pogrešno naveli u tužbi kao rujna, a da se zapravo radi o listopadu, pa su na pripremnom ročištu 22. siječnja 2016. ispravili tužbu i kao vrijeme sastavljanja iste naznačili su datum 28. listopada 2015.

Iz isprave na listu br. 3 spisa proizlazi da su djelatnici tuženika uklonili vodomjer 29. rujna 2015., pa je nemoguće da bi tužitelji za to doznali 28. rujna 2015. odnosno mjesec dana ranije nego što je to bilo učinjeno. Iz iskaza svjedoka Velimira Piščaka utvrđeno je da je on tužitelje telefonom obavijestio o tome da su radnici tuženika došli na njihovu nekretninu radi skidanja vodomjera onog dana kada je radnike tamo i vidio, a to je bilo 29. rujna 2015., a iz iskaza tužitelja Hrvoja Šimića je utvrđeno da je on sljedećeg dana došao na predmetnu nekretninu i utvrdio da nema vode jer je vodomjer uklonjen. Dakle, tužitelji su za uklanjanje vodomjera doznali najranije 29. rujna 2015., kada ih je o tome telefonom obavijestio svjedok Velimir Piščak, a to su neposredno utvrdili kada su došli na predmetnu nekretninu 30. rujna 2015. Tužba u ovom predmetu predana je na poštu preporučeno 29. listopada 2015., što znači da je predana unutar zakonskog roka od 30 dana.

Što se pak tiče ugradnje novog vodomjera za potrebe susjedne nekretnine, tužitelji su u preinačenom tužbenom zahtjevu naveli da je tuženik istoga postavio "neutvrđenog dana počev od 29. rujna 2015.", a iz dokumentacije na listu br. 69-72 spisa i iz iskaza svjedoka Nevena Krajačića utvrđeno je da je isti ugrađen u svibnju 2015. (prema radnom nalogu 7. svibnja, a prema iskazu svjedoka 8. svibnja 2015.), dakle u svakom slučaju prije 29. rujna 2015. Međutim, iz provedenih dokaza utvrđeno je da tužitelji o postavljanju novog vodomjera za potrebe susjedne nekretnine i tvrtke Preis Super d.o.o. Zlatar nisu bili obaviješteni, pa kada se uzme u obzir da tužitelji ne borave stalno na predmetnoj nekretnini, već da na nju samo povremeno dolaze te da su doznali za intervenciju tuženika u vodomjernom oknu na njihovoj nekretnini onog dana kada je uklonjen vodomjer za potrebe njihove nekretnine, životno je logično da su tek nakon toga mogli doznati da je u međuvremenu u isto vodomjerno okno postavljen vodomjer za potrebe susjedne nekretnine. U protivnom, odnosno u slučaju da su tužitelji za postavljanje novog vodomjera doznali ranije, ne bi bilo razloga da posjedovnu zaštitu u odnosu na taj čin smetanja posjeda ne zatraže i u prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu. Utvrđeno je stoga da je i u odnosu na postavljanje novog vodomjera za potrebe susjedne nekretnine tužba radi smetanja posjeda podnesena u zakonskom roku od 30 dana od saznanja za čin smetanja i počinitelja.

Prema odredbi čl. 441. Zakona o parničnom postupku ("Nar. nov.", br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 – u daljnjem tekstu:

ZPP), raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničit će se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja, a isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

Prema odredbi čl. 22. st. 2. ZV-a, sud pruža posjedovnu zaštitu prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temeljem posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvom društvenom, javnom ili sličnom interesu.

Prema odredbi čl. 21. st. 1. ZV-a, koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda.

Među strankama je bilo nesporno da se tužitelji nalaze u posljednjem posjedu čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan jer je tuženik u odgovoru na tužbu pod točkom 2. izričito naveo da tu činjenicu ne osporava.

Također je bilo nesporno da je tuženik isključio tužitelje s vodoopskrbne mreže te da je uklonio vodomjer i da je ugradio novi vodomjer za potrebe susjedne nekretnine i to čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan.

Sporno je bilo da li takvo postupanje tuženika predstavlja samovlast odnosno samovlasno smetanje posjeda.

Prema odredbi čl. 20. st. 1. ZV-a, samovlast je zabranjena. Bez obzira kakav je posjed nitko ga nema pravo samovlasno smetati, ako i smatra da ima jače pravo na posjed, a prema čl. 20. st. 4. ZV-a, nije samovlasno smetanje posjeda ako je čin oduzimanja ili smetanja posjeda dopušten zakonom ili odlukom suda odnosno drugog tijela, donesenom na temelju zakona.

Tuženik je tvrdio da je postupao sukladno odredbama čl. 61. i 62. Općih i tehničkih uvjeta isporuke vodnih usluga, revizija 4, broj: 2319/2014 od 19. svibnja 2014. (u daljnjem tekstu: Opći uvjeti), odnosno sukladno odredbi čl. 216. Zakona o vodama, čime je isključeno samovlasno smetanje posjeda tužitelja od strane tuženika, jer je predmetno isključenje dopušteno zakonom.

Prema odredbi čl. 61. st. 3. Općih uvjeta, ukoliko korisnik ne plati račun za pruženu uslugu najkasnije u roku od tri mjeseca od dana dospijeca računa, dostavit će mu se opomena kojom će korisnik biti upozoren na mogućnost da mu se zbog neplaćanja računa obustavi pružanje usluge te izvrši naplata dugovanja sudskim putem.

Prema odredbi čl. 62. st. 1. t. 3. Općih uvjeta, isporučitelj ima pravo obustaviti isporuku vode i/ili uslugu odvodnje korisniku, između ostalog, ako korisnik ne plati račun za vodnu uslugu ni nakon rokova i postupaka iz ovih Općih uvjeta.

Prema odredbi čl. 216. Zakona o vodama ("Nar. nov.", br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13 i 14/14 u daljnjem tekstu: ZOV), isporučitelj vodne usluge može iz opravdanih razloga, sukladno općim i tehničkim uvjetima isporuke vodnih usluga, ograničiti, odnosno obustaviti korisnicima isporuku vodnih usluga.

Prema odredbi čl. 215. ZOV-a, isporučitelj vodnih usluga dužan je donijeti opće i tehničke uvjete isporuke vodnih usluga, a u stavku 2. toga članka propisano je na što se moraju odnositi odredbe općih i tehničkih uvjeta, a to su između ostalog, prava i obveze isporučitelja vodnih usluga i korisnika vodnih usluga te uvjeti za primjenu postupka ograničenja ili obustave isporuke vodnih usluga.

Prema odredbi čl. 27. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Nar. nov.", br. 41/14, 110/15 – u daljnjem tekstu: ZZZP), ako se račun trgovca koji pruža javnu uslugu osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve sljedeće nesporne račune, trgovac koji pruža javnu uslugu ne smije potrošaču obustaviti pružanje usluge do okončanja

navedenoga sudskog ili izvansudskog postupka, osim u slučaju da je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu.

U konkretnom slučaju tužitelj kod tuženika nisu evidentirani kao korisnici javne usluge isporuke vode, već je kao korisnik evidentirana tvrtka Aris 2000 d.o.o. u stečaju, od koje je tužitelj – tvrtka Novabela grupa d.o.o. kupila predmetnu nekretninu. U spisu također nema dokaza o tome da li su računi po kojima postoji dugovanje tvrtke Aris 2000 d.o.o. prema tuženiku osporavani u sudskom ili izvansudskom postupku odnosno da li je pokrenut postupak prisilne naplate protiv potrošača.

Prema odredbi čl. 33. st. 11.-14. Općih uvjeta, u slučaju promjene vlasnika stambenih i poslovnih prostora te ostalih objekata koji su priključeni na sustav javne vodoopskrbe isporučitelja, dotadašnji vlasnik dužan je prijaviti promjenu, a novi vlasnik zaključiti ugovor s isporučiteljem. Za slučaj promjene korisnika dotadašnji korisnik ostaje u statusu obveznika plaćanja usluge sve dok isporučitelju ne dostavi dokumentaciju o promjeni statusa korisnika s očitanim stanjem vodomjera, a s kojim stanjem i datumom očitavanja se mijenja status korisnika. U slučaju prodaje nekretnine, vlasnik nekretnine i kupac dužni su prije prodaje nekretnine provjeriti stanje duga za vodne usluge i izvođenje priključka prema isporučitelju te isporučitelju platiti dug, a u suprotnom isporučitelj ima pravo za nepodmireno dugovanje teretiti, osim bivšeg vlasnika, i novog vlasnika nekretnine.

Tužitelj Hrvoje Šimić, ujedno i zakonski zastupnik tužitelja – tvrtke Novabela grupa d.o.o., iskazao je da je negdje u mjesecu svibnju 2010. tuženiku dostavio podnesak i u prilogu istoga ugovor o promjeni vlasništva čkbr. 596/3, kojim ugovorom je tvrtka Aris 2000 d.o.o. predmetnu nekretninu prodala tvrtki Novabela grupa d.o.o., nakon čega je račun za potrošenu vodu izdan ponovno na tvrtku Aris 2000 d.o.o. Potom je nazvao službu tuženika te mu je rečeno da ne može napraviti promjenu korisnika odnosno vlasnika, ukoliko novi vlasnik ne podmiri dugovanje ranijeg vlasnika ili ne potpiše izjavu kojom će se obvezati da će dug prijašnjeg vlasnika podmiriti. Tužitelj navedene tvrdnje nije dokazao pisanim ispravama, uz obrazloženje da je vjerojatno podnesak uz ugovor o prodaji nekretnine tuženiku uputio običnom, a ne preporučenom pošiljkom.

Dakle, tužitelj – tvrtka Novabela grupa d.o.o. nije dokazao da je postupio u skladu s odredbama čl. 33. st. 11.-14. Općih uvjeta odnosno da bi ta tvrtka, kao i tvrtka Aris 2000 d.o.o., kao prijašnji vlasnik nekretnine, prijavili promjenu vlasništva nekretnine, a ugovor između tuženika kao isporučitelja vodne usluge i tvrtke Novabela grupa d.o.o. kao novog vlasnika nekretnine, očito nije sklopljen.

Međutim, s druge strane, tuženik nije dokazao da li je i kada evidentiranom korisniku – tvrtki Aris 2000 d.o.o. u stečaju dostavio opomenu pred isključenje, koja se nalazi na listu br. 55 spisa, pa tako nije niti dokazao da je u cijelosti postupio u skladu s odredbom čl. 61. st. 3. Općih uvjeta, koja bi mu davala ovlaštenje da postupa prema odredbi čl. 62. st. 1. t. 3. Općih uvjeta.

Nadalje, tuženik prema tužiteljima Hrvoju Šimiću, kao posjedniku i tvrtki Novabela grupa d.o.o., kao posjedniku i vlasniku nekretnine na kojoj se nalazi vodomjer, nema evidentiranih nepodmirenih tražbina, pa u odnosu na tužitelje tuženik nije imao osnova postupati temeljem odredbe čl. 62. st. 1. t. 3. Općih uvjeta.

Tuženik također nije imao osnova bez znanja i odobrenja vlasnika čkbr. 596/3 k.o. Lovrečan u vodomjerno okno na toj nekretnini postavljati novi vodomjer za potrebe susjedne čkbr. 596/2 k.o. Lovrečan.

Međutim, neovisno o svemu gore navedenom, tuženik odredbe svojih Općih uvjeta koje se odnose na obustavu isporuke vode u slučaju neplaćanja računa nije uskladio s

odredbama ZZP-a, odnosno nije propisao svoja prava i obveze te prava i obveze potrošača, kao korisnika javne usluge, u slučaju osporavanja i prisilne naplate računa za javnu uslugu.

Nadalje, odredbom čl. 216. ZOV-a, isporučitelju vodne usluge dano je ovlaštenje da iz opravdanih razloga, sukladno općim i tehničkim uvjetima isporuke vodnih usluga, može ograničiti, odnosno obustaviti korisnicima isporuku vodnih usluga, ali tom odredbom isporučitelju vodne usluge nije dano ovlaštenje da prisilno naplaćuje novčane obveze korisnika putem skidanja vodomjera na mjernom mjestu korisnika, a takvo ovlaštenje mu nije dano niti odredbama drugih važećih zakona. Naime, prema važećim zakonskim propisima, naplata dospjelih nepodmirenih tražbina može se ostvarivati u parničnom i ovršnom postupku.

Zbog svega navedenog, sud je ocijenio da u predmetnom postupanju tuženika kada je skinuo vodomjer i time tužiteljima obustavio isporuku vodnih usluga zbog nepodmirenih računa za vodnu uslugu te kada je u vodomjerno okno na tužiteljevoj nekretnini postavio vodomjer za potrebe susjedne nekretnine, bez znanja i odobrenja tužitelja, predstavlja samovlasno postupanje jer takve radnje u konkretnom slučaju nisu bile dopuštene zakonom, a Opći uvjeti tuženika u dijelu u kojem je takvo postupanje propisano, nisu utemeljeni na zakonskim propisima, jer važeći zakonski propisi ne ovlašćuju tužitelja kao isporučitelja javne usluge da prisilnu naplatu novčanih tražbina provodi na taj način.

Navedene radnje u vidu skidanja vodomjera i time obustave isporuke vodnih usluga te postavljanje novog vodomjera za potrebe druge nekretnine predstavljaju uznemiravanje tužiteljevog posjeda u smislu odredbe čl. 21. st. 1. ZV-a, pa je sud utvrdio da se radilo o smetanju posjeda, zabranio je svako takvo ili slično smetanje za ubuduće te je naložio uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja vraćanjem vodomjera i priključenjem tužitelja na vodoopskrbnu mrežu te uklanjanje vodomjera, koji je bio postavljen za potrebe susjedne nekretnine. Što se pak tiče tuženikove tražbine, ishod ove parnice ne sprječava tuženika da tražbinu naplaćuje prema odredbama ovršnog i parničnog postupka, kako od prijašnjeg, tako i od sadašnjeg vlasnika nekretnine.

Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev, s time da u izreci presude nije navedeno da je ugradnja novog vodomjera izvršena u vremenu od 29. rujna 2015., kako je to zatraženo preinačenim tužbenim zahtjevom, jer iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je to bilo ranije.

Odluka o troškovima parničnog postupka donijeta je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku te je tuženiku, koji je izgubio parnicu, naloženo da tužiteljima nadoknadi parnične troškove.

Tužiteljima su odmjereni troškovi zastupanja po punomoćniku po tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u iznosu od 2.000,00 kn, koji iznos je uvećan za 10% ili 200,00 kn po tbr. 36/1. Tužitelju su također odmjereni troškovi geodetskog vještačenja u iznosu od 2.500,00 kn i troškovi izlaska suda na očevid u iznosu od 375,04 kn, pa sveukupni troškovi tužitelja prema troškovniku na listu br. 137 spisa iznose 5.075,04 kn.

Tužitelj je još u tužbi zatražio naknadu troškova s osnova sudskih pristojbi, pa je iznosu od 5.075,04 kn dodan i iznos od 400,00 kn (sudska pristojba na tužbu u iznosu od 200,00 kn i sudska pristojba na rješenje u iznosu od 200,00 kn).

Slijedom navedenog riješeno je kao u izreci.

U Zaboku 20. lipnja 2018.

Sudac
Nada Mohač, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovoga rješenja može se podnijeti žalba u roku od 8 dana, putem ovoga suda, nadležnom županijskom sudu, pisano, u 3 primjerka. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje rješenja, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje rješenja, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa presude.

Dostaviti:

1. odvjetnica Sandra Dragičević, Zagreb, Palmotićeva 60/II, uz rješenje o pristojbi na rješenje (200,00 kn)
2. Zagorski vodovod d.o.o. Zabok

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Agata Šutina